

се разполага по улицитѣ между църквата и свещениковата кжща. Стаята, въ която е отседналъ Бенковски, е добре постлана и украсена съ черги, килими, одеала и шарени възглавници. На стената сж окачени съвсемъ нова пушка и скжпи пищови. Тѣ принадлежатъ на австрийския чиновникъ отъ желѣзопжтната компания, Иванъ Шутичъ, който живѣе подъ наемъ въ сжщата кжща.

Когато гоститѣ насѣдаха, свещеникъ Радуловъ въведе въ стаята майка си, попадаята и тритѣ си малки деца: Константинъ, Цвѣтанъ и Петъръ. Съ ржце скръстени на гърди тѣ страхливо се наредиха едно подиръ друго и свещеникътъ имъ заповѣда да струватъ поклони и цѣлунатъ ржка на войводата и отецъ Кирила. Подиръ тѣхъ се представя на войводата и Иванъ Шутичъ, като австрийски поданикъ. Войводата желае дълго да говори съ него, ала обѣдътъ е готовъ. Сѣда войводата до прозореца на миндера, а около него се нареждатъ игуменътъ, Захари Стояновъ, Маринъ Шишковъ — касиеръ, Крайчо Самодумовъ — знаменосецъ и другитѣ първенци отъ дружината.

Покрай приготвеното отъ комитета ядене бѣльовци се стичатъ отвсѣкжде и всѣки отъ дома си носи какви не яденета и питиета. Трапезата бива натрупана извърхомъ. Нѣкои, безъ да знаятъ закона на възстаницитѣ, почнаха да подаватъ бѣклици съ вино, плоскачета съ ракия. Бенковски покани Ивана Шутича да седне на трапезата. Дружината насѣда по улицата около кжщни паралии съ сжщитѣ ястия и питиета. Обѣдътъ почна и върви бързо. Бенковски забелязва презъ прозореца, че нѣкои момчета отъ дружината на улицата пиятъ ракия и вино, донесени отъ гостолобивитѣ бѣльовчанки. Той се намръщва. Посѣгва да отвори прозореца, ала рамката е затегната. Войводата удря съ ржка и счупва стѣклата. Презъ дупката на прозореца войводата подава глава и силно крещи. Съ високъ гласъ той заповѣдва веднага да се излѣятъ на земята ракията и виното, защото на